



## «اتاق کار پیکاسو»

از خلال عکس‌ها و یادداشت‌های یک عکاسِ مجارستانی

«اتاق کار»

نگاهی به کتاب

«دستگاه چاپی در دل خانه»

بخشی از جستار



اوایل دهه‌ی سی، پراسایی، عکاسِ مجارستانی،  
از بعضی مجسمه‌های پیکاسو عکاسی می‌کرد  
و برای همین مدتی مرتب به این نقاش سر می‌زد.



براسایی هر بار بعد از رفتن به کارگاه پیکاسو  
به خانه‌اش برمی‌گشت و روی تکه‌های کوچک کاغذ  
یادداشت‌هایی مفصل از گفت‌وگوهایش با پیکاسو می‌نوشت.





جزئیات ریز و درشت فضای کار پیکاسو  
و چگونگی سکونت مرد نقاش در آن فضا را،  
هم از خلال لنز دوربین و هم در یادداشت‌هایش،  
مشاهده و ثبت می‌کرد.



پیکاسو کارگاهش را تمیز نمی‌کرد  
و به هیچ‌کس دیگری هم اجازه‌ی این کار را نمی‌داد!



چون اعتقاد داشت گردو خاک  
تنها ماده‌ای است که تاکنون در زمین توانسته  
جداً و با موفقیت از آثار هنری محافظت کند.



به گفته‌ی براسایی،  
پیکاسو عادت داشت بسته‌های خالی سیگارش را،  
که دیوانه‌وار می‌کشید، نگه دارد و دور نیندازد.





آن‌ها یکی روی دیگری گذاشته می‌شدند  
و برج‌های بلند مقوایی می‌ساختند که اطراف‌شان را  
مجسمه‌های ابتدایی پیکاسو و کلکسیون اشیايش گرفته بودند.



بخشی از جستار

«دستگاه چاپی در دل خانه»

در کتاب «اتاق کار»

